

ПРОТОКОЛ

№ 909

гр. Варна, 27.10.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I - СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Деян Ив. Денев

Членове: Светла В. Даскалова
Яна Панева

при участието на секретаря Нели Ат. Ковачева
и прокурора Р. Б. Л.

Сложи за разглеждане докладваното от Деян Ив. Денев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20223100600695 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:05 часа се явиха:

Жалбоподателят-подсъдим П. З. П. – редовно призован, явява се лично и с **адв. Б. Ж.** - редовно упълномощен от ДП.

Прокурорът: Да се даде ход на делото.

Адв. Ж.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по даване ход на делото, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

На основание чл. 331, ал. 2 от НПК делото **СЕ ДОКЛАДВА** от съдия **ДЕНЕВ**

Адв. Ж.: Поддържам жалбата и допълненията към жалбата. Нямаме допълнителни искания.

Прокурорът: Считам жалбата за неоснователна. Нямам искания по доказателствата.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа и правна страна и даде ход на същото

ПО СЪЩЕСТВО:

Адв. Ж.: Уважаеми окръжни съдии, аз съм изложил в допълнителните бележки към жалбата защо считам, че е допуснато нарушение на материалния закон, а именно оспорваме изцяло, че подсъдимият в качеството на длъжностно лице и в това си качество е осъществил състав на престъпление по чл. 311 от НК. Безспорна е практиката особено в последното ТР2/11 г. на ОСНК, защото е приело, че лекарите, които не изпълняват ръководни функции или функции на управление на чуждо имущество не са длъжностни лица по смисъла, предвиден в чл. 93 НК и при условията на този текст.

Не са изложени подробни съображения защо съдът е приел, че д-р П. има качество на длъжностно лице. Съдът е приел, че е бил подчинен на управителя административно и методологично като изпълнявал ръководни функции административно и методологично по отношение на медицинската сестрата в кабинета.

Нито едно доказателство няма и в длъжностната му характеристика, че той изпълнявал каквито и да е ръководни функции по отношение на медицинската сестра.

Медицинската сестра не се назначава от д-р П., не се контролира от него в чисто административен характер, каквото има предвид ТР № 2 и той не осъществява никакъв административен или какъвто и да е контрол и някаква ръководни функции по отношение на нея и няма никакви мотиви какви са тези ръководни функции. Назначава я? Има административно-наказателни правомощия спрямо нея? Нищо не е описано и то няма и как да има, тъй като по делото не са събрани никакви доказателства. По делото не са събрани никакви доказателства, които да доказват ръководни функции или възложени функции по управление на имущество.

Считам, че е нарушен материалният закон, като е признат за виновен по чл. 311 от НК.

Ако не приемете доводите ми за оправдаване, считам, че и са доказани макар и за мен абсолютно оспорени доказателства страдала ли е освидетелствената от съответното заболяване, което е отразено в медицинската документация или не. Съдът не е обсъдил представените от нас доказателства, а и потвърдени от самата свидетелка, че тя е посещавала със същите оплаквания през 2008 г. отново д-р П..

Нейните показания са в противоречие с тези на другите свидетели, съдът констатира тези противоречия, но ги приема за достоверни само в тази част, дадени пред съдия по време

на досъдебното производство.

Доказателствата са абсолютно спорни, не са еднозначни и не по изискуемия в НПК начин установяват една фактическа обстановка, която е приета от съда. Но дори с оглед осъществяване правото на защитата, то в никакъв случай не е по чл. 311 от НК. Има специален текст по чл. 312, който не само е по-леко наказуемо, а по отношение на една такава квалификация са налице и предпоставките на чл. 78а НК по отношение на подсъдимия .

В този смисъл моля за Вашето произнасяне.

Прокурорът: Уважаеми г-н Председател, уважаеми окръжни съдии, понеже се изложиха две групи мотиви, накратко ще изразя становище по тях.

Първо ще говоря за по-лесното, а именно за доказателствата по делото от обосноваващи обвинението.

Ако обстоятелството, че свид. Ц. преди 12 години е ходила на лекар означава, че 12 години по-късно тя страда от същото заболяване, значи ние имаме различни разбирания със защитата относно начините на диагностициране и лекуване на пациента.

Ако приемем, че тази логика е вярна и свид. Ц. е била болна в деня на посещението при подс. П., то това означава нейното чудодейно изцеление без никакво въздействие нито от страна на лекари, нито от страна на медикаменти на следващия ден, когато тя е напълно здрава, видно от СМЕ.

По делото беше назначена допълнителна СМЕ, която категорично постанови, че подобно изцеление е невъзможно и единственият възможен извод е, че свид. Ц. не е била болна в деня на прегледа, за да бъде здрава на следващия ден. Оспорването на фактите е безпочвено и те са ясни и еднозначни.

Ако влезем в дълбочината в тази насока, можем да стигнем само до особено нелицеприятния избор на две алтернативи - или че д-р П. е дотолкова некомпетентен и не може да разпознае симуланта или че е намерил за по-спокойно за себе си да направи компромис с професионалната си съвест и да угоди на своя административен ръководител, защото очевидно това се е случило в кабинета на управителя на здравното заведение. И в личен разговор аз казах на колегата, че за мен в един истински справедлив свят трябваше да стои още един обвиняем, но това няма как да се случи.

Другото също не е трудна, но е основната в нашия правен спор: каква е правната квалификация на деянието, което подсъдимият е извършил?

Считам, че тя е по чл. 311 от НК и накратко ще обоснова защо това е така:

На първо място посоченото от защитата ТР 73/74 г. е неприложимо към настоящия казус. Няма да влизам в подробности, но то е изготвено в едни свършени различни обществени отношения и третира обстановка свършено различна.

По отношение на ТР 2/11 г - самото то казва, че действително лекарите представляват длъжностни лица, когато изпълняват ръководни функции, но нямат обсъждания длъжностен статут при непосредствено опознаване на лекарската си професия.

Обръщам внимание на две неща:

На първо място, това ТР третира въпросите на подкупа, който е престъпление от съвършено различно естество от документните престъпления и по отношение на тях това ТР е неприложимо. Още повече, че в същото ТР ВКС казва, че в един случай лекарят може да действа като длъжностно лице, в друг не. Това е взето предвид както от законодателя, така и в съдебната практика. Пример за това е съставът чл.312 от НК, когато лъжливото документиране е в момента, в който не действа като длъжностно лице, в обратния случай носи наказателна отговорност по чл. 311 от НК. Въпросът кога е този обратен случай.

Когато лекарят е административен ръководител ли? Не, защото тогава според същото това ТР той има длъжностно качество като администратор, а не като лекар. Следователно, ако няма друга ситуация, в която лекарят да бъде длъжностно лице, мъртъв текст е както чл. 311 така и чл. 312 по аргумент на противното, защото очевидно лекарят никога не действа като длъжностно лице, а е по-леко наказуем тогава, когато не действа като длъжностно лице, като получава и чл. 308. Лекарите няма да издават официални документи, защото не са длъжностни лица следователно подправката на официални документи, свързана с лични данни в този случай съобразно съответен регламент на европейския парламент и съвета, регламент 216/679 данните за здравословното състояние са лични данни и то особени чувствителни такива.

Кой може да издаде документ за здравословното състояние на едно лице - само лекар, който ако не е длъжностно лице, не може да издаде такъв документ.

Цялата тази практика е порочна и тя има някакъв резон що се касае до престъпления подкупи, за което предвидено ТР или нашето законодателство е тотално сбъркано и е пълно с мъртви текстове, което според мен не може и не е така.

Ето защо считам, че присъдата е правилна и законосъобразна. Обратното тълкуване на нещата води до парадоксите, за които говорих пред вас и моля да я потвърдите.

Адв. Ж. /реплика/: Не напразно посочих защо първоинстанционният съд приема в мотивите си, че д-р П. има качество на длъжностно лице, защото ръководи медицинската сестра. Убеден съм, че сте запознати с това, но на л. 2 в на това ТР2/2011 г. на ВКС изрично сме точно в този казус в третия абзац /цитат/.

Сега дали това ТР2/2011 г. ще го подлагаме на теоретична критика или не е друг въпрос, но то е задължително. И досега всички съдилища го спазват. Кога лекарят е длъжностно лице и сме точно в този абзац нашият казус. Изпълнява ли той някакви функции по отношение на медицинската сестра и решението казва и изброява три фактора, при които лекарят не е длъжностно лице по отношение на медицинската сестра.

Прокурорът /дуплика/: Моля да съобразите по повод на това ТР, че то третира проблемите на други престъпления. Кога лекарят осъществява 311 очевидно никога според тази логика само че ВКС не смята така.

Подс. П. /лична защита/: Аз и в заседание в Районен съд казах, че на този ден, в който така ми се вменява някакво деяние не съм извършил нищо различно от това, което съм вършил около 40 години - прегледи, назначаване на лечения, диагностика. И друго бих казал всяка седмица в комисия или еднолично подписвам около 30-40 болнични листа. Може ли да се каже че тези хора не са болни?

СЪДЪТ дава на подсъдимия

ПОСЛЕДНА ДУМА:

Подсъдимият: Моля да бъде оправдан.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

СЪДЪТ, след провеждане на тайно съвещание, счете делото за изяснено, като обяви на страните, че ще се произнесе с решение в законоустановения срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10:30 часа.

Председател: _____

Секретар: _____